

Bố nhận lỗi. Bố hứa sẽ tìm đồ ăn khác mỗi khi đói bụng, rồi bố muốn đưa tớ đi chơi.

“Bố công con! Bố công!” Tớ sung sướng leo lên lưng bố.

“Được thôi, con trai ngoan! Ngồi vững vào nhé, chúng mình đi nào!”

Chúng tớ đi đến nơi trảng cỏ
rộng rãi. Bố dừng lại rồi tung tớ lên
cao thật cao.

Bố tung cao đến mấy tớ cũng chẳng sợ!
Vì đã có sẵn người bố êm ái, chắc nịch, đang đón chờ ở dưới.
Bố không bao giờ khiến tớ bị đau.